

“Mijn beeld van vluchtelingen is totaal veranderd”

Pascalie Abspoel over haar reis naar Griekenland

De achttienjarige Pascalie Abspoel komt samen met haar familie al elf jaar in De Meerkerk. Het afgelopen jaar was ze er wat minder te vinden omdat ze druk bezig was met een DTS (Discipel Training School) opleiding in Heerde. Samen met een aantal medestudenten vertrok zij naar Griekenland om daar onder andere hulp te bieden bij de opvang van vluchtelingen. Zondag 28 februari deelde zij haar verhaal met de jongeren van X-pact.

Op de DTS krijgen de studenten de eerste drie maanden les over thema's als relaties, discipelschap, de Heilige Geest, etc. Ook worden zij voorbereid op een reis naar het buitenland met als doel Gods liefde uit te delen door middel van vrijwilligerswerk.

Tijd apart zetten

Pascalie: “Ik wil psychologie gaan studeren maar voordat ik daar aan begin wilde ik graag tijd apart zetten om God beter te leren kennen en te groeien in mijn geloof, maar ook om vrijwilligerswerk te doen, daarom leek dit mij een mooie combinatie.

Griekenland

Met vier andere studenten en twee leidinggevendenden verbleef Pascalie van 10 december tot 26 februari in het Griekse Thessaloniki, Lesbos en Athene.

“In Thessaloniki hebben we met twee plaatselijke protestantse kerken gewerkt waarvan er één ook actief bij de vluchtelingen hielp. Daarna zijn wij doorgevlogen naar Lesbos waar we in het kamp hielpen waar de vluchtelingen zich moeten inschrijven. Tot slot zijn we naar Athene gegaan waar we met de organisatie Passage to Life werkten, die eten en kleding uitdeelt aan vluchtelingen, daklozen en verslaafden. Elke week hebben ze diensten waarin deze mensen ook de kans hebben om Jezus te leren kennen en er wordt voor ze gebeden. Ook draaien ze een afkickprogramma voor verslaafden.”

Leerproces

“Voor mijn DTS was ik niet zo actief met de vluchtelingensituatie bezig. Ik vond de oorlog en wat daar gebeurde verschrikkelijk, maar alles leek toch nog ver van mijn bed. Tijdens de lesfase op de DTS deden we vier keer kinderprogramma's in een AZC. Daar merkte ik al hoe blij de kinderen met een beetje aandacht zijn en dat de vluchtelingen in het AZC zich vervelen.”

Namen en gezichten

Toen we hoorden dat we in Griekenland voor vluchtelingen gingen werken, wist ik

Pascalie Abspoel deelt haar verhaal bij X-pact

nog niet wat ik mij daarbij moest voorstellen. Terugkijkend is mijn beeld zo veranderd. Ze hebben namen en gezichten gekregen. Ik heb verhalen gehoord en meer inzicht gekregen in hoe zwaar de reis kan zijn. Een jongen die ik ontmoette vertelde over de situatie in Irak. Terroristen beroofden een vriend van hem van het leven en zelf is hij een keer in zijn schouder geschoten. Een familie uit Syrië vertelde dat ze eigenlijk helemaal niet wilden vluchten, dat hun leven in Syrië voor de oorlog perfect was. Het was een welvarend land, maar nu vallen er bommen en worden mensen straat voor straat vermoord. Deze verhalen zijn zo hartbrekend.”

Afkomst

“Ook heb ik geleerd dat het belangrijk is te weten waar iemand vandaan komt en niet zomaar te oordelen. Ik hielp een keer in een theetent op Lesbos waar gratis thee werd geschonken. De chaos voor de tent was compleet. Als westerling vroeg ik me af waarom ze niet gewoon in een rij gingen staan. Totdat een man mij vertelde

dat dit de manier van doen is in het land waar hij vandaan komt. Het is maar een klein voorbeeld van hoe belangrijk het is iemand en zijn cultuur eerst te leren kennen voordat je oordeelt of je misschien zelfs aan iemands gedrag irriteert.”

Wachten en onzekerheid

Nu kijk ik totaal anders tegen deze situatie aan en leerde dat hun reis uit veel wachten en onzekerheid bestaat. Dat het de vraag is waar je terecht komt en of je überhaupt je land naar keuze nog in mag. En als je daar eenmaal bent is het nog onduidelijk of je wel mag blijven en moet je je leven opnieuw opbouwen. Ik leerde om naar de verhalen te luisteren, aandacht te schenken aan de mensen en me te verdiepen in hun cultuur en iets te delen uit onze cultuur. Vluchtelingen tegenkomen lijkt me geen opgave, in vrijwel elke plaats in Nederland zitten ze wel en er zijn zoveel AZC's waarmee je contact op kan nemen en misschien zelf wel een kinderprogramma kan aanbieden of een andere vorm van hulp.”